

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **E.S.**, V.R., IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. L.Č., L.M. proti žalovanej **J.G.**, nar. X., trvale bytom v H., zastúpenej advokátom Z.E., L.B., **o zaplatenie 45 590,60 Sk a o vzájomnom návrhu žalovanej**, vedenej na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 63Cb 212/06, na dovolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. novembra 2008, č. k. 41 Cob 175/08-102, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie žalovanej sa **o d m i e t a**.

Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 9. júna 2008, č. k. 63Cb 212/06-85 vyhovel žalobe a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 45 590,60 Sk so 17,6% úrokom z omeškania od 21. júna 2001 do zaplatenia a 9 968 Sk náhrady trov konania. Vo zvyšku konanie zastavil a zastavil aj konanie o vzájomnom návrhu žalovanej.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalovaná ako kupujúca odobrala od predávajúceho - obchodnej spoločnosti R., spol. s r.o. obchodný tovar v zmysle dodacieho listu z 29. mája 2001, č. 56517, za ktorý v zmysle ust. § 448 ods.1 Obchod. zák. predávajúci vyúčtoval žalovanej dohodnutú kúpnu cenu faktúrou č. 17/01/620 v sume 45 590,60 Sk, splatnej 20. júna 2001. Žalovaná kúpnu cenu predávajúcemu nezaplatila a predávajúci ako postupca postúpil v zmysle ust. § 524 ods. 1 Obč. zák. zmluvou o postúpení pohľadávky túto pohľadávku na žalobcu, ktorý vstúpil do práv pôvodného veriteľa. Žalovaná

nepoprela, že oznámenie o postúpení pohľadávky jej bolo doručené a zároveň oznámené, a preto jej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi ako postupníkovi kúpnu cenu za dodaný tovar vo vyššie uvedenej výške v zmysle faktúry. Keďže žalovaná si nesplnila svoju povinnosť zaplatiť kúpnu cenu, súd zaviazal žalovanú tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. O úroku súd rozhodol tak, že priznal len zákonný úrok, lebo žalobca v tejto časti petit upravil tak, že žiadal, aby mu súd priznal len zákonný úrok, preto súd vo zvyšku úrokov konanie zastavil. Taktiež konanie o vzájomnom návrhu bolo zastavené po tom, ako tento žalovaná vzala späť.

Na odvolanie žalovanej vec prejednal ako súd odvolací Krajský súd v Banskej Bystrici. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 27. novembra 2008, č. k. 41 Cob 175/08-102 napadnutý rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici potvrdil a žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že predmetom sporu je žalobcom uplatnené právo na zaplatenie sumy 45 590,60 Sk titulom zaplatenia ceny za dodaný tovar právnym predchodcom žalobcu - obchodnou spoločnosťou R., s.r.o. Predmetom sporu je aj právo na zaplatenie úroku z omeškania v zmysle § 369 Obchodného zákonníka. Obchodná spoločnosť R., s.r.o. postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 15. januára 2003. Žalovaná voči uvedenej pohľadávke čo do základu a výšky neuviedla žiadne námietky, preto je pohľadávka čo do základu a výšky nesporná. Odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobcom uplatnená pohľadávka je právne dôvodná. V odvolacom konaní žalovaná žiadala pokračovať v konaní o vzájomnom návrhu, pričom tento počas konania na súde prvého stupňa vzala späť. Súd prvého stupňa vzhľadom na späťvzatie vzájomného návrhu postupoval v súlade s ust. § 97 ods. 3 a § 96 ods. 1 O.s.p. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Proti rozhodnutiu podala dovolanie žalovaná. V dovolaní uviedla, že rozhodnutie je nespravodlivé, lebo žalobcovi už zaplatila svojim ½ podielom za rodinný dom a podnikateľské sídlo v R.. Nesúhlasí ani s úrokom z omeškania 17,6%, lebo žalobcovi nevznikla žiadna ujma, keďže k omeškaniu nedošlo. V doplnení k dovolaniu uviedla, že súd sa nedostatočne zaoberal jej obranou, nepreveril tvrdenia žalovanej o jej nároku voči žalobcovi, ktorý jej vyplýval z dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a o ktorom oboznámila súd vo svojom vzájomnom návrhu. Tvrdí, že aj keď vzala vzájomný návrh späť, súd sa mal oboznámiť s jej tvrdeniami a tieto preskúmať príslušným dokazovaním. Poukázala na nález Ústavného súdu SR II.ÚS 71/97,

uverejnenom v zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1996-1997, podľa ktorého súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkom postupoval nezáujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadržiaval a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie vo veci. Podľa jej názoru Krajský súd v Banskej Bystrici nepostupoval tak, ako to popisuje nález Ústavného súdu SR. Nevytýčil pojednávanie, na ktorom by mohla preukázať dôvodnosť svojho vzájomného návrhu. Žiadala, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu, keďže jej postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) najskôr to, či sa ním napáda rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Žalovanou napadnutý rozsudok nie je rozsudkom, proti ktorému je prípustné dovolanie podľa ustanovenia § 238 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok a súd proti nemu nepripustil dovolanie.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd, uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. Dovolateľka tvrdí, že v odvolacom konaní jej bola odňatá možnosť konať tým, že sa odvolací súd rozhodol vec rozhodnúť bez pojednávania. Ak by odvolací súd nepostupoval správne a tým by účastníkovi odňal možnosť konať pred súdom, zakladalo by to prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhajenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K takémuto postupu v prejednávanej veci nedošlo.

Podľa ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p. na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak

- a) je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,
- b) súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania,
- c) to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

V zásade súd koná v prítomnosti účastníkov. Citované ustanovenie však umožňuje v odvolacom konaní, ak sú splnené podmienky, rozsudok vyhlásiť bez prejednaní vecí .

Žalovaná vo svojom odvolaní nenamietala voči pohľadávke, ktorá je predmetom sporu. Žiadala len, aby odvolací súd prejednal jej vzájomný návrh, ktorý vzala v konaní na súde prvého stupňa späť. Odvolací súd v odôvodnení poukázal na späťvzatie vzájomného návrhu žalovanou a na ustanovenia § 96 a § 97 O.s.p. Vzhľadom na uvedené, nejedná sa ani o jeden prípad taxatívne vymenovaný v ust. § 214 ods. 1 O.s.p., preto odvolací súd postupoval správne, keď o odvolaní rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.).

Postupu odvolacieho súdu z pohľadu § 237 písm. f/ O.s.p. nie je možné nič vytknúť. Nebola tak splnená podmienka prípustnosti dovolania, stanovená v § 237 písm. f/ O.s.p.

Keďže dovolací súd nezistil žiadne iné skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa ďalších ustanovení § 237 O.s.p., dovolanie podľa § 218 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

Žalobca mal v dovolacom konaní úspech, vzniklo mu preto právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 142 ods. 1 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.). V dovolacom konaní žalobcovi žiadne trovy nevznikli, preto mu dovolací súd ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. decembra 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.